

Arrest

nr. 291 706 van 11 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DETHIER
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 30 maart 2023 met nr. 286 927 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 21 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS, loco advocaat C. DETHIER, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 22 mei 2007 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Op 22 september 2009 werd verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) erkend als vluchteling.

1.2. Verzoeker wordt op 27 mei 2015 door de correctionele rechtbank van Brussel definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar voor feiten van diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

1.3. Op 21 december 2017 verzoekt de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal om het intrekken van de vluchtelingenstatus van verzoeker te onderzoeken.

1.4. Op 7 maart 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 29 november 1992 te Luanda. Uw vader, S.J. was pastoor van de kerk 'Medeje' in Luanda. U woonde in de wijk Palanca met uw vader, uw moeder M.D (...) en broer M.J. (...). Op 4 december 2006 kwamen politieagenten naar uw huis en vroegen waar uw vader was. Toen uw vader verscheen, vroegen de politieagenten aan uw vader wat hij allemaal had verteld in de kerk en ze zeiden dat uw vader slecht had gesproken over de president. Hierna schoten ze uw vader dood. Terwijl uw moeder ging kijken naar uw vader, vluchtte u weg door het raam. U verborg uzelf een tijdje op straat. De dagen nadien zag u de politie nog steeds bij uw huis en ging u naar de wijk Imbondeiro, naast het kerkhof waar u zich aansluit bij een een soort straatbende van jongeren. Met de groep wisten jullie auto's en bedreigden jullie passanten met geweren om hen te beroven. Een van de mannen die jullie beroofden keerde echter terug met politie, waarna u opgepakt werd en naar het politiekantoor werd gebracht. U werd 2 dagen vastgehouden. Op de derde dag werd u gevraagd of u de zoon van S.J. was. De chef van de politie, genaamd Pungo, die een vriend was van uw vader, hielp u en bracht u naar zijn huis. U bleef er 4 weken. Hierna bracht hij u naar de luchthaven, waar u onder begeleiding van een blanke man, met het vliegtuig naar België reisde. U kwam op 22 mei 2007 aan in België en deed diezelfde dag een asielaanvraag. In België kwam u toevallig uw moeder M.D. (...) en uw broertje J.J. (...) tegen.

Uw moeder (...) was reeds aangekomen in België op 07 april 2007 en diende een asielaanvraag in op 17 april 2007. Uw broer M. (...) diende een asielaanvraag in op 16 augustus 2007. Hoewel jullie elk afzonderlijk Angola verlieten en naar België reisden, steunden jullie asielaanvragen op dezelfde motieven. Zowel uw problemen, als de problemen van uw moeder en uw broer J. vloeiden voort uit de politieke vervolging ten aanzien van uw vader die kritiek had geuit op de president. Bijgevolg werden jullie dossiers samen behandeld. Op 22 september 2009 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus voor zowel uzelf, uw broer J. als uw moeder. Uw moeder overleed in 2015. Op 3 april 2012 werd uw broer M.J. door de Correctionele rechtbank van Brussel definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 20 maanden met uitstel gedurende drie jaar wegens het bezitten en verdelen van verdovende middelen, onder meer ten aanzien van een minderjarige boven de leeftijd van 16 jaar. Op 22 maart 2013 werd het uitstel door de Correctionele rechtbank te Brussel herroepen.

Op 4 november 2014 werd uw broer M.J. door de Correctionele rechtbank van Brussel definitief veroordeeld tot een bijkomende gevangenisstraf van 8 maanden met uitstel gedurende drie jaar, wegens een inbreuk op de wet betreffende verdovende middelen. Op 22 januari 2016 werd het uitstel door de Correctionele rechtbank te Brussel herroepen.

Op 27 mei 2015 werd u door de Correctionele rechtbank van Brussel definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel van 3 jaar voor feiten van diefstal, door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 21 november 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van een intrekking van de vluchtelingenstatus van uw broer M. te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 21 december 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van een intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 29 januari 2018 besloot het CGVS tot een behoud van uw statuut als vluchteling.

Op 6 augustus 2021 werd uw broer M.J. opgeroepen voor een gehoor op het CGVS op 03 september 2021 in het kader van een onderzoek naar de intrekking of opheffing van zijn vluchtelingenstatus. Uw broer verscheen echter niet op het persoonlijk onderhoud. Naar aanleiding van het onderzoek naar de geldigheid van de vluchtelingenstatus van uw broer, achtte het CGVS het noodzakelijk u ook op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Immers blijkt uit de nieuwe elementen dat de omstandigheden op grond

waarvan u en uw broer de vluchtelingenstatus werden toegekend zodanig gewijzigd zijn dat bescherming niet langer nodig is.

B. Motivering

U werd op 18 januari 2022 opgeroepen voor een gehoor op het CGVS op 04 februari 2022 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen op uw gehoor. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van gehoor noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw vluchtelingenstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

Er kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

U werd op 22 september 2009 erkend als vluchteling omdat uw vader S.J., die priester was in de 'Medeje' kerk in Luanda, in de aanloop van de verkiezingen in 2006 openlijk kritiek had geuit op de toenmalige president José Eduardo dos Santos. Als gevolg hiervan werd uw vader neergeschoten en gedood door de politie en werd ook uw familie geïdoleerd. Uw moeder werd meegenomen naar het politiekantoor, maar slaagde erin uit Angola te vluchten. U en uw broer M. konden niet meer naar huis terugkeren omdat het huis in de gaten werd gehouden. Uiteindelijk ontvluchtten u en uw broer M. elk afzonderlijk het land. Uw moeder verklaarde dat uw vader pastoor was en een Evangelisatie campagne organiseerde gedurende drie dagen, waarbij hij aan de gelovigen in de kerk had gevraagd om niet te stemmen op de president (gehoorverslag M. dd.22/08/2007, p. 5, 11) . De maandag volgend op deze campagne kwamen soldaten bij hem thuis. Ze vroegen uw vader wat hij had gezegd in de kerk. Toen uw vader ontkende dat hij slecht had gesproken over de president, schoten de soldaten hem neer en namen uw moeder mee naar het politiebureau. Uw moeder werd drie dagen opgesloten, maar werd vervolgens geholpen om te ontsnappen door de politiechef die een vriend was van uw vader (gehoorverslag M. dd.22/08/2007, p. 7).

U werd erkend als vluchteling omwille van de politieke opinie van uw vader ten aanzien van de toenmalige president José Eduardo dos Santos.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de situatie in de Angola drastisch veranderd is sinds uw asielaanvraag in 2007, en kan op heden niet worden ingezien wat uw vrees bij een terugkeer naar Angola zou zijn.

Immers, blijkt uit het asielrelaas van u en uw moeder dat uw familie werd geïdoleerd omwille van de politieke uitspraken van uw vader ten aanzien van de toenmalige president, José Eduardo Dos Santos.

Sinds 2017 is José Eduardo Dos Santos echter geen president meer in Angola en werd er na 38 jaar een nieuwe president aangesteld, João Lourenço. Hoewel ook João Lourenço tot de MPLA partij behoort en deze partij dus nog steeds aan de macht is in Angola, blijken uit de informatie ter beschikking tot het CGVS duidelijke aanwijzingen dat de macht van de familie Dos Santos tanende is. Zo werd de zoon van Dos Santos in september 2018 gearresteerd op verdenking van (onder andere) corruptie en in 2020 veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf. Ook tegen de dochter van Dos Santos, Isabel, werden verschillende anti-corruptie zaken opgestart. José Eduardo Dos Santos zelf ging gedurende 30 maanden zelf in ballingschap in Spanje (zie landeninformatie).

Aldus kan door het CGVS niet worden ingezien waarom u, die zelf geen politiek profiel had en op het moment van de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader nog steeds minderjarig was, nog steeds een risico zou lopen voor politieke uitspraken door uw vader meer dan 15 jaar geleden ten aanzien van een voormalige president, wiens entourage op heden zelf het onderwerp uitmaakt van corruptieonderzoek.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 18 januari 2022 opgeroepen om op 04 februari 2022 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam echter niet opdagen op uw gehoor. Evenmin deelde u een geldige reden mee waarom u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van gehoor noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw vluchtelingenstatus.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden op grond van de fundamenteel, duurzaam gewijzigde situatie in uw land van nationaliteit waardoor bescherming niet langer nodig is. Uit niets blijkt dat er dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, of overtuigende elementen zijn die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Angola. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Er dient verder nog onderzocht te worden of u een reëel risico in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar Angola. Aangezien er werd vastgesteld dat uw vrees voor vervolging is opgehouden te bestaan en niet langer meer bestaat is er bijgevolg evenmin een risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. Aangezien u niet bent opgedaagd voor uw persoonlijk onderhoud, brengt u zelf ook geen andere elementen aan.

In het dossier van uw broer M.J. (...) werd tevens een beslissing tot opheffing van de vluchtelingen-status genomen, hierbij toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven."

1.5. Op 7 maart 2022 neemt de commissaris-generaal ook ten aanzien van verzoekers broer M.J. een beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing wordt door de Raad vernietigd bij arrest van 17 oktober 2022 met nr. 278 786.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 55/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, C van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, van de formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en van de artikelen 4 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

Na een samenvatting van de bestreden beslissing, zet verzoeker de principes uiteen die volgens hem van toepassing zijn. Hij wijst erop dat hij in 2009 werd erkend als vluchteling, dat in de bestreden beslissing wordt gesteld: *“U werd erkend als vluchteling omwille van de politieke opinie van uw vader ten aanzien van de toenmalige president José Eduardo Dos Santos.”* en verwijst naar artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht toe:

“12. (...)

Op basis van het onderzoek van het CGVS in 2009, werd verzoeker de vluchtelingstatus erkend op basis van een individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

Toch, bevat het administratieve dossier echter geen elementen met betrekking tot deze analyse.

De beslissingen tot erkenning van de vluchtelingenstatus worden namelijk niet gemotiveerd door het CGVS.

Deze praktijk, die weliswaar vaak voorkomt, is in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.

Daardoor kan verzoekster niet nagaan of het CGVS in zijn besluit van 3 maart 2022 daadwerkelijk rekening heeft gehouden met alle gronden voor erkenning in 2009.

Doordat het interne memorandum waarop de beschikking is gebaseerd, niet is overgelegd, is het bijzonder ondoorzichtig en dus onmogelijk om na te gaan of de motivering van de onderhavige beschikking overeenstemt met die waarop het CGVS zijn erkenning in 2009 had gebaseerd.

Uw Raad bevindt zich in dezelfde situatie zoals verzoeker en lijkt niet in staat de wettigheid van het door het CGVS genomen besluit te controleren.

Hoewel uw Raad volledig bevoegd is, heeft het CGVS een verplichting om bewijsmateriaal te verzamelen ter ondersteuning van een asiolverzoek, en deze verplichting geldt derhalve ook voor de behandeling van de beëindiging van de vluchtelingenstatus volgen §196 van de UNHCR Guidelines Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees:

[citaat]”

13. Op basis van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat verzoeker als vluchteling werd erkend op basis van zijn vrees voor vervolging op basis van één van de grond beperkt door het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Deze zijn de volgende :

[....]

14. Het blijkt echter dat verzoeker zelf werd als vluchteling erkend, en dat de motieven kunnen niet zo simpel samenvatten worden als “als vluchteling werd erkend op basis van de politieke opinie van zijn vader ten aanzien de toenmalige President José Eduardo dos Santos”.

Dit motief is niet overtuigend.

Verzoeker werd geloofd door het CGVS toen hij, zijn broer en zijn moeder vermelden vrezen voor vervolgingen te hebben omwille van één van de reden van vermeld door het artikel 48/3 en veroorzaakt door één van de actoren beperkt door het artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De beslissing is niet voldoende gemotiveerd in deze zin. Het werd niet coherent gemotiveerd waarom zou verzoeker geen vrees voor vervolging meer hebben in geval van terugkeer in Angola.

15. Bovendien aangezien dat verzoeker vermeldde dat hij problemen kende te hebben gehad met de politie in Luanda (zoals vermeldde door de feiten van bestreden beslissing).

Verzoeker werd vastgehouden voor vier dagen.

16. Het blijkt echter dat de vader van verzoeker werd vermoord voor zijn politieke opinie die, tegen de regime en regering van de President José Eduardo Dos Santos gingen.

Er zij herinnert aan de inhoud van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980:

[...].”

Het blijkt dat de President José Eduardo Dos Santos is geen Staat of partij of organisatie, en dat hij zelf kon geen vervolging veroorzaken in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingen wet.

In die zin, blijkt dat de motieven van de erkenningsbeslissing konden niet samenvatten in deze zin “U werd als vluchteling erkend op basis van de politieke opinie van zijn vader ten aanzien de toenmalige President José Eduardo dos Santos”.

De verzoeker is erkend als vluchteling en de actor van vervolging van de verzoeker is de staat of althans de regerende partij in zijn land van herkomst.

Geen drastische veranderingen in Angola

17. Aangezien de reden waarop verzoeker werd als vluchteling erkend, blijkt de zagezegde analyse van het CGVS, wat betreft de nieuwe president van Angola, die van dezelfde partij is als de vorige President (i.e. MPLA) niet overtuigend is.

Het CGVS blijkt van mening te zijn dat het feit dat de familie van de vorige President problemen met de justitie in Angola en in Spanje, een bewijs is dat verzoeker in geval van terugkeer naar Angola niet vervolgd zal worden zijn.

Het blijkt toch van de reden van de beslissing zelf dat de President voor 38 jaren aan de macht bleef en dat een van zijn collega van de partij MPLA (Volksbeweging voor de Bevrijding van Angola (Portugees: Movimento Popular de Libertação de Angola, MPLA) partij de nieuwe president is.

Inderdaad blijkt dat de Heer Joao LOURENÇO een vorige lid van de regering van José Eduardo Dos Santos was.

Het feit dat er een nieuwe President is, aangezien hij van de zelfde partij is, toont verder niet aan dat de situatie in Angola "drastisch verandert" is, zoals beweert door het CGVS.

In tegendeel blijkt van de persartikel Angola : The fall of the dos Santos clan die door het CGVS in het dossier van verzoeker werd toegevoegd dat : "Many other members of Angolan civil society share his skepticism. Human rights lawyer Zola Bambi fears that Lourenco might be tempted to replace the so-called "dos Santos Kleptocracy" with a new one of his own making. Our constitutional system transfers too much power to the executive, that is, the president and his government," Bambi told DW. "In Angola, the president is almost on the same level as an emperor." Bambi believes there is a very real danger that Lourenco will employ the same methods of governance as his predecessor did." In een andere persartikel d.d. 8 juni 2022 "After Failing on Reforms, Angola's Lourenco Opts for Repression" van de World Politics Review (stuk 4) , blijkt verder dat de nieuwe president repressieve methodes gebruikt om de publieke opinie te controleren:

"Long-awaited local elections have been delayed indefinitely, despite being constitutionally mandated and one of Lourenco's electoral promises in 2017. Instead, the government is planning to create five additional provinces, thus increasing the number of chief executive officers at the local level—provincial governors, mayors and district administrators—to be appointed by the president.

It is in this context of protest and repression that the media environment is once again being completely muzzled by the state, which owns and controls most media outlets with nationwide reach. The government shut down and confiscated all private television companies and some radio stations during its anti-corruption crusade, with state-owned media outlets essentially serving as propaganda vehicles for the ruling party. And there are no signs of change: Recently, the MPLA majority in parliament approved a new law that maintains regulation of the media and appointment of managers of state-owned media companies in the hands of the government, while also requiring an extremely high level of minimum capital for launching new media companies. This not only discourages balance and independence in the dissemination of information, but also prevents the emergence of community-based radio and television stations.

To keep the president's extensive powers intact, Lourenco enacted a Constitutional Review Law in August 2021 that solidified the executive's preeminence over the legislative and judicial arms of the state. The president appoints key judicial officers, for instance, including the presiding and deputy presiding judges of all the highest courts in the country. Lourenco took full advantage of these powers to appoint an MPLA politburo member who was also serving as a deputy Cabinet minister to lead the Constitutional Court.

The court's many controversial decisions have prompted accusations that it is an active participant in the country's political battles, creating bureaucratic obstacles for opposition parties. For example, the court used a technicality to force the leading opposition party, the National Union for the Total Independence of Angola, or UNITA, to repeat its party congress and reelect its popular leader, Adalberto Costa Junior. Similarly, the court did not approve the legal incorporation of Abel Chivukuvuku's party, PRA-JA Servir Angola, preventing one of the most charismatic politicians in the country to run for the presidency in the upcoming elections ».

Aangezien dat er geen sprake kan zijn van een drastische verandering blijft verzoeker een vluchteling in de zin van het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de Vluchteingenverdrag van Genève.

De bestreden beslissing moet hervormd worden in deze zin.

Verzoeker is van mening dat hij verder zal vervolgd zijn in geval van terugkeer naar Angola.

Gebrek aan onderzoek van de dwingende reden

18. Ten slotte heeft het CGVS geen uitvoering gedaan op basis van dwingende reden:

"Uit niets blijkt dat er dwingende reden voortvloeiende uit vroegere vervolging of overtuigende elementen zijn die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Angola".

Verzoeker werd niet gehoord en kon niet verschijnen bij het CGVS op 4 februari omwille van zijn psychiatrische problemen.

Het blijkt toch dat verzoeker aanwezig was toen zijn vader werd neergeschoten.

Uw Raad is niet in staat de elementen te verzamelen om het bestaan van dwingende redenen aan de zijde van de verzoeker uit te sluiten.

Aangezien verzoeker wegens overmacht niet op zijn hoorzitting aanwezig kon zijn (stuk 3), dient de bestreden beschikking nietig te worden verklaard en het dossier naar het CGVS te worden teruggestuurd, zodat hij kan worden gehoord met de procedurele waarborgen die zijn kwetsbaarheid met zich brengt.

Bovendien, het CGVS kan niet vervolgd worden toen het stelt vast dat verzoeker "geen politiek profiel had en op het moment van de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader nog steeds minderjarig was nog steeds een risico zou lopen voor politieke uitspraken door uw vader meer dan 15 jaar geleden ten aanzien van een voormalige president, wiens entourage op heden zelf het onderwerp uitmaakt van corruptieonderzoek."

Het CGVS moest een onderzoek maken van de huidige situatie en politieke profiel van verzoeker om de vrees voor vervolgingen te kunnen uitsluiten in zijn hoofd.

Verzoeker, die ten tijde van zijn vlucht uit Angola inderdaad minderjarig was, heeft zeker niet de gelegenheid gehad om politiek actief te worden. Dit belet hem niet een politieke mening over het zittende regime te hebben en dit politieke profiel, dat is opgebouwd door zijn familie- en migratie-geschiedenis, houdt een risico in van vervolging door de zittende autoriteiten.

Voor deze reden moet de bestreden beslissing nietig verklaard worden en zijn dossier moet teruggestuurd worden aan het CGVS zo dat hij gehoord kan worden in de omstandigheden voorzien door artikel 48/9 §1 van de vreemdelingenwet."

Verzoeker voegt volgende stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- medisch attest van zijn psychiater van 29 augustus 2022;

- persartikel "After failing on reforms, Angola's Lourenco opts for repression", World Politics Review, 8 juni 2022.

3. Aanvullende nota

Op de terechtzitting van 17 februari 2023 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, met een attest van 13 februari 2023 van een sociaal assistent bij het Centre Hospitalier Jean Titeca.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

5. Beoordeling

5.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld, dat de omzetting vormt van artikel 11 van de richtlijn 2004/83/EG en op zijn beurt inmiddels is vervangen door artikel 11 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen. Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

Artikel 1, C van het Vluchtelingenverdrag luidt als volgt:

“Dit Verdrag houdt op van toepassing te zijn op elke persoon die valt onder de bepalingen van afdeling A, indien:

(...)

5. Hij niet langer kan blijven weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen, omdat de omstandigheden in verband waarmee hij was erkend als vluchteling, hebben opgehouden te bestaan. Met dien verstande echter, dat dit lid niet van toepassing is op een vluchteling die onder lid 1 van afdeling A van dit artikel valt, en die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, in te roepen; (...).”

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat deze beslissing werd genomen op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, C, (5) van het Vluchtelingenverdrag. De mogelijkheid tot toepassing van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, C (5) van het Vluchtelingenverdrag is niet beperkt in de tijd en evenmin voorziet deze in termijnen waarbinnen een beslissing tot opheffing moet worden genomen.

De Raad verwijst in deze naar de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat, voor de beoordeling van een verandering van omstandigheden, aan de hand van de individuele situatie van de vluchteling moeten vaststellen dat de actor of actoren van bescherming redelijke maatregelen hebben getroffen om vervolging te voorkomen, met name dat zij beschikken over een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en dat de betrokkene in geval van beëindiging van zijn vluchtelingenstatus toegang tot die bescherming zal hebben (HvJ 2 maart 2010, gevoegde zaken C-175/08, C-176/08, 178/08 en 179/08, Abdulla e.a., pt. 76).

5.2. In casu wordt de vluchtelingenstatus van verzoeker door de commissaris-generaal opgeheven op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet omdat hij van oordeel is dat de redenen die in hoofde van verzoeker hebben geleid tot zijn erkenning als vluchteling hebben opgehouden te bestaan. De commissaris-generaal meent dat de situatie in Angola drastisch is veranderd sinds verzoekers asielaanvraag in 2007. Hij motiveert dat verzoeker werd erkend omwille van de politieke overtuiging van zijn vader, die werd vermoord omdat hij kritiek had geuit tegen de toenmalige Angolese president José Eduardo Dos Santos. Heden is Dos Santos niet langer de president van Angola. Hij werd opgevolgd door zijn partijgenoot João Lourenço. De commissaris-generaal vervolgt dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de macht van de familie Dos Santos tanende is, gelet op de corruptieonderzoeken tegen hen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als een niet-begeleide minderjarige vreemdeling in België is aangekomen. Op 22 mei 2007 heeft hij een verzoek om internationale bescherming ingediend. Na het indienen van het verzoek om internationale bescherming bleken verzoekers moeder en minder-jarige broer zich ook in België te bevinden. Zij hadden eveneens een verzoek om internationale bescherming ingediend.

In het kader van zijn beschermingsverzoek heeft verzoeker verklaard dat op 4 december 2006 politieagenten naar zijn huis kwamen en vroegen waar zijn vader was. Toen zijn vader verscheen, vroegen de politieagenten aan zijn vader wat hij allemaal had verteld in de kerk en zeiden ze dat verzoekers vader slecht had gesproken over de president. Hierna schoten ze hem dood. Terwijl zijn moeder ging kijken naar zijn vader, vluchtte verzoeker weg door het raam. Hij verborg zichzelf een tijdje op straat. De dagen nadien zag hij de politie nog steeds bij zijn huis en ging hij naar de wijk Imbondeiro, naast het kerkhof waar hij zich aansloot bij een soort straatbende van jongeren. Ze wisten auto's en bedreigden passanten met geweren om hen te beroven. Een van de mannen die ze beroofden, keerde echter terug met politie, waarna verzoeker werd opgepakt en naar het politiekantoor werd gebracht. Verzoeker werd twee dagen vastgehouden. Op de derde dag werd verzoeker gevraagd of hij de zoon van S.J. was. De chef van de politie, genaamd Pungo, die een vriend was van zijn vader, hielp verzoeker om Angola te ontvluchten. Gevraagd of hij wist waaraan de politie refereerde toen ze zeiden dat zijn vader iets slecht had gezegd van de president, antwoordde verzoeker dat hij enkel weet dat de politie vroeg wat zijn vader allemaal had verteld in de kerk. Hij weet zelf niet waarover het ging (NPO verzoeker 10 oktober 2007, p. 9-10).

In de CGVS-vragenlijst ingevuld op 9 juli 2007 gaf de moeder van verzoeker aan dat zij op 4 december 2006 werd vastgehouden en dat ze bij een terugkeer naar Angola vervolging vreest omwille van "*opinions politiques hostiles au gouvernement angolais*", d.i. politieke meningen die vijandig zijn ten aanzien van Angolese overheid. De notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder van 22 augustus 2007 bevinden zich ook in het administratief dossier. Zij verklaarde dat haar echtgenoot in 2006 of 2007 door soldaten werd gedood nadat hij was teruggekeerd van een driedaagse evangelisatiecampagne waar hij, volgens de soldaten, slecht had gesproken over de president. De moord op verzoekers vader gebeurde de maandag nadat deze naar huis was teruggekeerd. De moeder van verzoeker werd eveneens meegenomen door de soldaten en werd gedurende drie dagen vastgehouden (NPO moeder, p. 4-6). Verder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekers moeder dat haar echtgenoot had opgeroepen om niet voor de president te stemmen (NPO moeder, p. 11). Voorafgaand aan dit persoonlijk onderhoud wijst de advocaat op de mentale gezondheidstoestand en geheugenproblemen van verzoekers moeder en stelt hij dat een psychologisch verslag onderweg is; evenwel zijn er hieromtrent geen documenten terug te vinden. Het administratief dossier van verzoeker bevat wel een medisch verslag van 7 november 2008 waaruit blijkt dat de moeder van verzoeker aan de volgende aandoeningen lijdt: "*AVC avec hémiplegie troubles de la déglutition*", "*HTA*" en "*diabète type II*". Verzoeker zelf was ten tijde van het overlijden van zijn vader en zijn persoonlijk onderhoud slechts veertien jaar oud.

In de bestreden beslissing wordt gesteld:

"U werd op 22 september 2009 erkend als vluchteling omdat uw vader S.J., die priester was in de 'Medeje' kerk in Luanda, in de aanloop van de verkiezingen in 2006 openlijk kritiek had geuit op de toenmalige president José Eduardo dos Santos. Als gevolg hiervan werd uw vader neergeschoten en gedood door de politie en werd ook uw familie geviséerd. Uw moeder werd meegenomen naar het politiekantoor, maar slaagde erin uit Angola te vluchten. U en uw broer M. konden niet meer naar huis terugkeren omdat het huis in de gaten werd gehouden. Uiteindelijk ontvluchtten u en uw broer M. elk afzonderlijk het land. Uw moeder verklaarde dat uw vader pastoor was en een Evangelisatie campagne organiseerde gedurende drie dagen, waarbij hij aan de gelovigen in de kerk had gevraagd om niet te stemmen op de president (gehoorverslag M. dd.22/08/2007, p. 5, 11) . De maandag volgend op deze campagne kwamen soldaten bij hem thuis. Ze vroegen uw vader wat hij had gezegd in de kerk. Toen uw vader ontkende dat hij slecht

had gesproken over de president, schoten de soldaten hem neer en namen uw moeder mee naar het politiebureau. Uw moeder werd drie dagen opgesloten, maar werd vervolgens geholpen om te ontsnappen door de politiechef die een vriend was van uw vader (gehoorverslag M. dd.22/08/2007, p. 7). U werd erkend als vluchteling omwille van de politieke opinie van uw vader ten aanzien van de toenmalige president José Eduardo dos Santos.”

Indien de commissaris-generaal meent dat de vluchtelingenstatus van verzoeker moet worden opgeheven omdat de situatie sedert zijn erkenning als vluchteling dermate is gewijzigd, d.i. “drastisch” is veranderd, dat de redenen voor deze erkenning niet langer aanwezig zijn, is het van belang een duidelijk beeld te hebben van de precieze omstandigheden die volgens de commissaris-generaal rechtvaardigden dat verzoeker als vluchteling werd erkend, quod non.

Net zoals werd vastgesteld in arrest nr. 278 786 van 17 oktober 2022 met betrekking tot verzoekers broer, stelt de Raad in casu vast dat het op basis van de documenten die heden voorliggen niet duidelijk is welke uitspraken de vader van verzoeker zou hebben gedaan tegen het regime van de toenmalige Angolese president Dos Santos. Op een gegeven ogenblik valt in de notities van haar persoonlijk onderhoud te lezen dat de moeder van verzoeker verklaart dat haar man heeft opgeroepen om niet voor de president te stemmen. In de vragenlijst van het CGVS van 5 juli 2007 geeft de moeder van verzoeker daarenboven aan dat ze bij een terugkeer naar Angola vervolging vreest omwille van “*opinions politiques hostiles au gouvernement angolais*” (AD CGVS, stuk 6, map ‘Landeninformatie’).

Verder is de informatie in het administratief dossier (zie eveneens map ‘Landeninformatie’) over de actuele politieke situatie in Angola beperkt tot drie persartikels over hetgeen voormalig Angolees president José Eduardo Dos Santos en zijn familieleden overkwam nadat hij als president werd opgevolgd door zijn partijgenoot João Lourenço. Hieruit blijkt inderdaad dat verschillende corruptie-onderzoeken werden opgestart en dat José Eduardo Dos Santos enige tijd in ballingschap in Spanje verbleef. Dos Santos keerde intussen echter terug naar Angola. Verzoeker merkt terecht op dat Dos Santos’ opvolger, de huidige president João Lourenço, een partijgenoot is van dezelfde politieke partij MPLA, en stelt zich hierbij de vraag of de situatie in Angola dan werkelijk drastisch is veranderd. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog een artikel van 8 juni 2022 over de repressieve methodes van de nieuwe president om de publieke opinie te controleren.

De Raad wijst erop dat de bepalingen met betrekking tot de mogelijkheid tot opheffing van de vluchtelingenstatus restrictief moeten worden geïnterpreteerd en dat de bewijslast daarbij bij de asielinstanties ligt. Gelet op het gegeven dat het geenszins duidelijk is welke uitspraken zijn vader heeft gedaan vooraleer hij door soldaten werd gedood en of deze uitspraken enkel waren gericht tegen de president of ook tegen de Angolese overheid, bevat het administratief dossier niet voldoende landen-informatie om te kunnen onderzoeken of de situatie in Angola dermate ingrijpend (“drastisch”) is veranderd en of deze verandering van niet-voorbijgaande aard is opdat tot een opheffing van de vluchtelingenstatus van verzoeker kan worden besloten. De informatie die wordt bijgebracht spitst zich louter toe op de corruptieonderzoeken die tegen de voormalige president Dos Santos werden gevoerd.

De Raad verwijst dienaangaande nogmaals naar de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaat voor de beoordeling van een verandering van omstandigheden, aan de hand van de individuele situatie van de vluchteling, moeten vaststellen dat de actor of actoren van bescherming redelijke maatregelen hebben getroffen om vervolging te voorkomen, met name dat zij beschikken over een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en dat de betrokkene in geval van beëindiging van zijn vluchtelingenstatus toegang tot die bescherming zal hebben.

5.3. In de bestreden beslissing wordt verder nog gesteld: “*Uit niets blijkt dat er dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, of overtuigende elementen zijn die erop wijzen dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit heden in gevaar zijn bij een terugkeer naar Angola.*” Tevens wordt benadrukt dat verzoeker zelf geen politiek profiel had en op het moment van de vervolgingsfeiten ten aanzien van zijn vader nog steeds minderjarig was.

Verzoeker wijst er evenwel in zijn verzoekschrift terecht op dat hij aanwezig was toen zijn vader werd neergeschoten (AD CGVS, gehoorverslag 10 oktober 2007, p. 9). Zoals eerder vermeld, verzoeker was toen minderjarig.

Verder benadrukt verzoeker ook de psychiatrische problemen die hij heeft. Tijdens de terechtzitting van 17 februari 2023 licht hij toe dat hij lijdt aan schizofrenie met hospitalisaties tijdens zijn psychotische fases. Verzoekers psychiatrische problemen en gedwongen opnames worden geattesteerd in de medische stukken van het rechtsplegingsdossier. Deze psychiatrische problemen verklaren volgens verzoeker ook waarom hij niet kon verschijnen voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 4 februari 2022 waartoe hij was opgeroepen. In een medisch attest van 29 augustus 2022, gevoegd bij het verzoekschrift, verklaart

de behandelende geneesheer van het psychiatrisch ziekenhuis Sans Souci dat verzoekers psychische gezondheid sinds januari 2022 achteruitging en gekenmerkt werd door een gedragsmatige desorganisatie, een verminderd beoordelingsvermogen en een verlies van contact met de werkelijkheid. Deze situatie evolueerde zodanig negatief dat ze heeft geleid tot een gedwongen opname van 5 juli tot 11 augustus 2022. De behandelende geneesheer attesteert verder dat verzoeker van januari 2022 tot augustus 2022 in een klinische onmogelijkheid was om zijn administratie te behartigen, gevolg te geven aan oproepingen en afspraken na te komen. Ook in het attest van 13 februari 2023 van een sociaal assistent bij het Centre Hospitalier Jean Titeca, gevoegd bij aanvullende nota neergelegd op de terechtzitting van 17 februari 2023, wordt meegedeeld dat verzoeker gelet op de verslechtering van zijn geestestoestand reële moeilijkheden heeft om zijn administratie te behartigen, de inhoud van de brieven die hem worden toegezonden te begrijpen en afspraken na te komen. Ter terechtzitting van 21 april 2023 betoogt verzoeker voorts dat zijn psychiatrische problemen zijn verbonden met de gebeurtenissen in Angola.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 1, C (5) van het Vluchtelingenverdrag stellen dat een opheffing van de vluchtelingenstatus niet aan de orde is wanneer een vluchteling dwingende redenen kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit in te roepen. Deze dwingende redenen moeten voortvloeien uit vroegere vervolging. Een individuele beoordeling dringt zich hierbij op. In de beoordeling of zulke dwingende redenen voorhanden zijn, kan het redelijkheidsbeginsel een rol spelen.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker een aantal individuele elementen aanhaalt, zoals zijn aanwezigheid bij de moord op zijn vader en zijn psychiatrische problemen die daarmee zouden zijn verbonden, die nader moeten worden onderzocht in het licht van eventuele dwingende redenen, voortvloeiend uit vroegere vervolging, om de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit te weigeren.

5.4. Ten slotte stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij inderdaad minderjarig was bij zijn vertrek uit Angola en niet de gelegenheid te hebben gehad om daar politiek actief te worden. Dit belet hem niet om een politieke mening te hebben over het zittende regime, waarbij hij ook verwijst naar zijn politiek profiel dat is opgebouwd door zijn familie- en migratiegeschiedenis. Hoewel verzoeker dit betoog niet verder uitwerkt, meent de Raad dat het passend is terdege rekening te houden met de huidige situatie in Angola en het mogelijke politieke profiel van verzoeker in het licht van zijn familie- en migratie-geschiedenis.

In het licht hiervan kan het relevant zijn verzoeker omstandig te horen middels een persoonlijk onderhoud, indien mogelijk, met passende steun en procedurele waarborgen, gelet op de bijgebrachte medische attesten. Heden liggen er immers elementen voor die wijzen op overmacht en verklaren waarom verzoeker niet kwam opdagen op het voorziene persoonlijk onderhoud van 4 februari 2022 bij het CGVS en geen geldige reden meedeelde waarom hij geen gevolg gaf aan de oproeping binnen de 15 dagen volgend op de datum van het persoonlijk onderhoud noch binnen dezelfde termijn schriftelijk de redenen overmaakte waarom zijn status moet worden behouden. De Raad verwijst hierbij naar wat wordt uiteengezet in punt 5.3 over verzoekers psychiatrische problematiek, gedwongen opnames, reële moeilijkheden om zijn administratie te behartigen, de inhoud van brieven te begrijpen en afspraken na te komen, alsook naar het tussenarrest nr. 286 927 van 30 maart 2022.

5.5. Na wat wordt uiteengezet in punten 5.2 tot 5.4, is het duidelijk dat in deze zaak zich op verschillende vlakken een nader en verder onderzoek opdringt.

Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 7 maart 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend drieëntwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES